

РЕШЕНИЕ

№ 4356

гр. София, 01.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15 състав, в публично заседание на 20.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Ина Андонова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **2717** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е чл. 125 от Закона за държавния служител.

А. И. Р. от [населено място] е предявил срещу Министерството на здравеопазването иск за присъждане на обезщетение за времето от 01.12.2011 г. до 01.10.2012 г., през което е останал без работа поради незаконосъобразното прекратяване на служебното правоотношение със заповед № РД 15 2552/ 01.12.2011 г. на министъра на здравеопазването. Заявено едновременно с оспорването на цитирания административен акт и конкретизирано в молба от 04.04.2013 г., искането до съда е за присъждане на обезщетение в размер на 7424,10 лв, представляващо десеткратен размер на месечната брутна заплата на ищеца, заедно със законната лихва върху главницата до окончателното изпращане на дължимата като обезщетение сума, считано от 06.03.2013 г. – датата на влизане в сила на решението, с което е отменен административният акт.

Ответникът, министерството на здравеопазването, в писмен отговор чрез представител по пълномощие, счита иска за неоснователен. Сочи, че законодателят е ограничил обезщетението за оставане без работа поради незаконосъобразно прекратяване на служебното правоотношение до шестмесечен размер на брутното трудово възнаграждение. Счита, че тежестта на доказване на оставане без работа поради незаконосъобразно прекратяване на служебното правоотношение е на ищеца.

Прокурорът от СГП дава заключение за основателност на иска.

От фактическа страна се установява:

Със заповед № РД 15 2552/ 01.12.2011 г. на министъра на здравеопазването е

прекратено служебното правоотношение между А. Р. и ведомството. С влязло в сила на 06.03.2013 г. решение на ВАС, V отделение по адм. дело № 16166/ 2011 г. цитираният административен акт е отменен. Ищецът твърди, че в периода 01.12.2011 г. – 01.10.2012 г. не е работил нито по трудово, нито по служебно правоотношение. Служебната му книжка не съдържа отразяване в противоположен смисъл. Съгласно информационната система на НАП Р. няма регистриран трудов договор в периода 01.12.2011 г. – 31.12.2012 г., не е получавал и обезщетение за безработица – видно от писмото на директор Дирекция „Краткосрочни плащания и контрол” – С.. Осигуряването му започва през 2013 г. според удостоверение за деклариранни данни от орган по приходите при ТД на НАП С..

Със заповед № РД 15 2367/ 26.07.2010 г. ищецът е преназначен на длъжност младши инспектор в Инспекторат с основно възнаграждение 657 лв и за прослужено време 85,41 лв. Неговият десетократен размер е главницата по иска.

Други доказателства от значение за предмета на спора по делото не са ангажирани. При така установената фактическа обстановка от правна страна съдът намира следното:

Съществуването и съдържанието на правните последици от фактите се уреждат от закона, действал по време на настъпването им. Следователно приложима към спора за дължимостта и размера на обезщетението за оставане без работа поради незаконосъобразно прекратяване на служебното правоотношение е разпоредбата на чл. 104, ал.1 ЗДСЛ в редакцията, действаща към датата на издаване на отменения акт. Съгласно чл. 104, ал. 1 от ЗДСл /редакция към 01.12.2011 г./ когато заповедта за прекратяване на служебното правоотношение бъде отменена, държавният служител има право на обезщетение в размер на brutната си заплата за цялото време, през което не заема държавна служба, но за не повече от 10 месеца. Brutната заплата за определяне на обезщетението е определената му brutна заплата към момента на признаването на уволнението за незаконно или на невявяването му да заеме службата. В чл. 122, ал. 1 от ЗДСл е предвидено, че при отменяне на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение от органа по назначаването или от съда държавният служител се възстановява на предишната длъжност, ако се яви в съответната администрация в двуседмичен срок от влизането в сила на административния акт или на съдебното решение. В разглеждания случай, с решение на АССГ е отменена заповедта, с която е прекратено служебното правоотношение на ищеца. Brutното възнаграждение на ищеца към датата на прекратяване на служебното му правоотношение с министерството на здравеопазването е 742,41 лв.

Изпълнението на отрицателната предпоставка по чл. 104, ал. 1 ЗДСл е видно от удостоверителните изявления на служители в осигурителния орган и на приходната администрация. Ответникът не ангажира доказателства, оборващи цитираното твърдение, поради което се налага извод, че Р. не е престираал труд и не е получавал доходи от труд в цитирания период. Следователно искът е доказан по своето основание. Поради това на служителя следва да се присъди обезщетение в 10-кратен размер на заплатата, определена от органа по назначаване преди незаконосъобразното прекратяване на служебното правоотношение за период от 10 месеца – от 01.12.2011 г. до 01.10.2012 г., или 7424,10 лв, заедно със законната лихва от датата на влизане в сила на решението за отмяна на заповедта, с която е прекратено правоотношението –

06.03.2013 г. до окончателното плащане на сумата.

При този изход на спора и при заявеното с исковата молба /приложена към молбата от 04.04.2013 г./ искане разности се следват само на ищеца, но не му се присъждат поради липсата на данни той да е понесъл такива.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Министерството на здравеопазването да заплати на А. И. Р. обезщетение по чл. 104, ал. 1 от Закона за държавния служител в размер на 7424,10 /седем хиляди четиристотин двадесет и четири цяло и десет стотни/ лв за периода 01.12.2011 г. - 01.12.2012 г. заедно със законната лихва върху тази сума от 06.03.2013 г. до окончателното ѝ изплащане.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: